

[Kirsten Jacobsen]

en rimelig præcisering af lovforslaget, og derfor støtter vi naturligvis det ændringsforslag.

Om det ændringsforslag, som er stillet uden for betænkningen af mig selv, vil jeg sige, at jeg jo har benyttet den ret, som ethvert medlem af dette Ting har ifølge grundloven, til at fremkomme med et forslag og sætte det til afstemning i Folketinget.

Meningen med den bestemmelse i grundloven er jo, at den skal støtte en anden bestemmelse i grundloven, nemlig bestemmelsen i § 56 om, at erhvert medlem af dette Ting kun er bundet af sin egen overbevisning. Det, jeg beder Folketingets medlemmer om, når de skal stemme om det ændringsforslag, som er fremsat uden for betænkningen, er at stemme sådan, som deres overbevisning siger de skal.

Det, man nemlig med det ændringsforslag skal tage stilling til, er, om man – som Socialdemokratiets ordfører sagde – har tillid til, at sundhedsministeren vil administrere denne lov, sådan som flertallet bestemmer. Folketinget har i de sidste måneder fået anskuelsesundervisning i, at det gør sundhedsministeren kun, hvis det passer sundhedsministeren. Og selv om det passer sundhedsministeren, er det ikke sikkert, det passer Sundhedsstyrelsens chef.

Derfor har jeg stillet dette ændringsforslag uden for betænkningen, som jeg håber bliver vedtaget. Ændringsforslaget går i sin korthed og enkelhed ud på, at Sundhedsstyrelsen ikke skal kunne fastsætte regler, som kræver, at kiropraktorer kun kan behandle børn mellem 0 og 1 år, såfremt en læge siger god for det.

Da vi ikke har frit lægevalg i Danmark, vil en familie med et spædbarn, som har spædbarnskolik – og vi, der har prøvet det, ved faktisk, hvad det betyder – være afskåret fra, at dette barn modtager den behandling, som kan fjerne den kolik, som holder hele familien vågen i månedsvis. Det synes jeg ikke er rimeligt, særlig ikke fordi Sundhedsstyrelsen i andre sager har optrådt meget mere politisk end sundhedspolitisk. Derfor kan man også frygte, at Sundhedsstyrelsen også vil gøre det fremover. Jeg vil i hvert fald ikke give Sundhedsstyrelsen den mulighed, og det kan man nemt fratage den ved simpelt hen at støtte dette ændringsforslag.

Hele Fremskridtspartiets folketingsgruppe vil stemme for ændringsforslaget, kan jeg som ordfører sige, og jeg kan ikke lade være med at

undre mig over, at formanden for patientforeningen, nemlig formanden for Landsforeningen til Kiropraktikkens Fremme, som er medlem af dette ting, og som er medlem af Det Konservative Folkeparti, hr. Henning Andersen, i dag ikke er til stede. Men hr. Henning Andersen kunne jo sidde på sit kontor og følge debatten og komme ned og stemme for dette ændringsforslag, som hele patientforeningen støtter, men hr. Henning Andersen har valgt det, som er den lette måde, nemlig at lade sig klare, så man bliver fritaget for at tage stilling til ubehagelige ting. Det taler for sig selv.

Min begrundelse for at stille ændringsforslaget er som sagt, at jeg ikke har tillid til, at Sundhedsstyrelsen vil administrere dette her, sådan som hensigten er. Og jeg synes slet ikke, at Sundhedsstyrelsen skal have mulighed for at fratage den gruppe af spædbørn en behandling, som alle siger har været uden risiko, som alle siger ikke har medført skader af nogen art. Hvis man giver kiropraktorerne en autorisation, må der i denne autorisation også ligge den tillid, at kiropraktorerne, som de har gjort tidligere, er sig deres ansvar bevidst og sørger for, at hvis et spædbarn ser ud til at lide af andre sygdomme, så bliver det henvist til læge, således som det sker i alle andre tilfælde.

Jeg håber som sagt, at Tingets medlemmer i denne sag stemmer, som det er bestemt i grundloven, nemlig efter hvad de selv synes er rigtigt, og ikke efter hvad der er bestemt i diverse partigrupper.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg finder, at støjniveauet har nået en sådan højde, at det ikke er antageligt.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige, at jeg har megen sympati for det, fru Kirsten Jacobsen netop har været oppe at sige.

I de mange, mange år, kiropraktorerne ikke har været autoriseret, har forældre selv kunnet bestemme, om de ville søge kiropraktor eller ej. Der har ikke været nogen bindinger overhovedet. Nu skal man så have lavet en lov, og den forhindrer – eller vil gerne forhindre – at børn fra 0 til 1 år med kolik f.eks. kan komme til kiropraktorbehandling.

Så kan man begynde at diskutere det ændringsforslag, der er kommet fra fru Kirsten Ja-